

Research Centra

In The Times Educ. Supp. van 8-4-'66 wordt medegedeeld, dat the United States Office of Education financieel in staat wordt gesteld een aantal plaatselijke onderwijslaboratoria te stichten overeenkomstig titel IV van de Elementary and Secondary Education Act van 1965. Deze laboratoria zullen niet alleen de research op het gebied van het onderwijs ter hand nemen, maar tevens de leerplan-ontwikkeling stimuleren, didactische technieken doen toepassen, de leerkrachten voorlichten over nieuwe onderwijsmethoden en er op toezien dat onderwijsresultaten worden geëvalueerd.

Men verwacht dat in het Amerikaanse onderwijs de onderwijslaboratoria zich tot een uniek systeem van betrekkingen zullen ontwikkelen. Vooral acht men van betekenis dat de onderwijslaboratoria zullen bewerkstelligen dat in de scholen de resultaten van onderwijsresearch zullen worden toegepast en geëvalueerd. Veel onderwijsresearch heeft nl. nimmer het stadium van uitvoering en toepassing bereikt. Niet alleen betekent dit maatschappelijke en intellectuele verspilling maar bovendien heeft dit werk niet geleid tot de noodzakelijk geachte onderwijsvernieuwing.

De verantwoordelijkheid van de ouders inzake beroepskeuze en de beroepsopleiding van hun kinderen

De toenemende complexiteit van het beroepsbegeleidingswerk brengt het gevaar met zich dat de Youth Employment Service en de school geneigd zullen zijn de ouders minder bij dit werk te betrekken dan wel gewenst wordt geacht.

Dit zou te betreuren zijn daar de meest belangrijke invloed op de beslissing van de jongen of het meisje, t.a.v. het te kiezen beroep, die van de ouders is. „Het volgen van vaders voetstappen” is voor vele jongens nog lang niet irrelevant.

De vele nieuwe beroepen en het ontstaan van nieuwe industrieën hebben het voor de ouders moeilijk gemaakt om, vanuit een veelzijdige maatschappelijke kennis, hun kinderen informatie te verschaffen i.v.m. hun toekomstige loopbaan. Dit kan er toe leiden dat deskundigen de beroepsvoorlichtingstaak volledig van de ouders overnemen en dat deze slechts mogen instemmen met hetgeen de deskundigen hebben ge-

adviseerd. Ouders wensen een grotere taak op dit gebied dan achteraf alleen een instemmend oordeel te mogen uitspreken, de beroepsopleiding van hun kinderen te betalen en deze nog bovendien te onderhouden.

Ouders moeten daarom vroegtijdig bij de beroepsvoorlichting en het beroepskeuzewerk worden betrokken zodat zij vooraf een zekere inspraak hebben en zich mede verantwoordelijk kunnen voelen voor de aan hun kinderen uit te brengen adviezen.

Ten aanzien van de maatschappelijke toekomst van het kind heeft de school een eigen verantwoordelijkheid. Vandaar dat de schoolleiding kan besluiten, op daartoe belegde bijeenkomsten, de ouders der leerlingen veelzijdige en deskundige informatie te verschaffen over beroepsmogelijkheden en de zich wijzigende industriële en maatschappelijke verhoudingen. Dit bieden van beroepsinformatie aan de leerlingen en hun ouders dient niet incidenteel te geschieden maar te worden geïnstitutionaliseerd daar deze een integraal deel van de algemene onderwijstaak geworden is. Ook vanuit deze problematiek is een geregeld contact tussen ouders en school gewenst. Eén en ander ontleend aan: „Parental Responsibility in Careers Guidance” by D. B. Bartlett, chief education officer, in *The Times Educ. Supp.* van 3-6-1966, pag. 1741.

Maatschappelijke afkomst en universitaire studie

In *Sociology of Education*, 1966, jg. 39, no. 2, pag. 201/208, is een artikel opgenomen van Arnold M. Rose, University of Minnesota, getiteld: Graduate training for the „Culturally Deprived”.

Het tussenhaakjes plaatsen van een gedeelte van de titel wijst er op, dat hier sprake is van een contradictio. Zij, die op universitair niveau gaan studeren, kunnen bezwaarlijk worden gerekend tot hen, die in cultureel opzicht zijn achtergebleven of achtergesteld. Toch liggen hier problemen. In aanleg begaafde studenten voltooiën hun universitaire studie niet tengevolge van hun sociale afkomst. Andere studenten uit deze milieus komen pas op latere leeftijd tot ontplooiing. Zij moeten niet geringe handicaps overwinnen om op universitair niveau te studeren. De hier aan de orde gestelde problematiek is betrekkelijk nieuw ondanks de studies, gebaseerd op empirisch onderzoek, van Martin Deutsch, F. Reissman, Kenneth B. Clark e.a. over leerlingen van elementary en secondary schools afkomstig uit milieus, die „culturally deprived” zijn. Ook is in talrijke onderzoeken aangetoond dat kinderen, die opgroeien in de lagere sociale milieus, een geringe kans maken om later op een universiteit te worden ingeschreven. Rose vraagt

nu aandacht voor diegenen van hen, die uiteindelijk wel de universiteit hebben bereikt en zich moeten aanpassen aan de daar heersende sfeer en gewoonten om te kunnen slagen.

Voortgezette discussie over de „Volksschule”

In Pädagogische Welt, 1966, jg. 20, no. 1, pag. 35/40 en no. 2, pag. 95/97 is een bijdrage geplaatst van Karl Anton Ederer over „Das Ende der Volksschule”.

In dit artikel wordt betoogd dat maatschappelijke, culturele, politieke en economische ontwikkelingen in de Duitse samenleving de positie van de Volksschule heeft gewijzigd. Veel leerlingen worden afgestoten naar het voortgezet onderwijs. Een deel, 50%!, blijft op de Volksschuloberstufe tot de leerplicht is volbracht. Van de verscheidene problemen, die Ederer aanroert, is bijzonder intrigerend het gegeven dat de 50%, die op de volksschule blijft, niet als tweede rangs leerlingen mogen worden aangemerkt. Ook zij moeten „volwaardig” onderwijs krijgen, aangepast aan hun bekwaamheid, belangstelling en maatschappelijke toekomst. Ook deze leerlingen, merkt Ederer op, moeten straks hun verantwoordelijkheid als staatsburger waar maken. De Oberklassen der Volksschulen mogen geen vergaarbakken worden van leerlingen, die niet naar een speciale school voor voortgezet onderwijs gaan maar voor deze klassen moeten een eigen aanpak en programma worden ontwikkeld die voor de persoonsvorming van de leerlingen van wezenlijke betekenis zijn. Geen „Ende” dus van de Volksschulen maar een nieuw begin.

Gezinsmilieu en schoolsucces

In Educational Research, febr. 1966, jrg. 8, no. 2, pag. 83/95, staat een artikel van D. F. Swift – Staff Tutor in Social Studies, University of Liverpool – getiteld „Social Class and Achievement Motivation”.

In deze bijdrage wordt een uitstekend gedocumenteerd overzicht gegeven van de belangrijkste publicaties en hypothesen over deze problematiek. De schrijver onderneemt voorts een poging een nieuw perspectief te ontwerpen voor de relatie tussen het gezinsmilieu en de behoefte aan onderwijssucces. Het is een sociologisch perspectief waarbij gebruik wordt gemaakt van een geheel van waarden om te dienen als schakel tussen de sociale omgeving enerzijds en de onderwijsmotivatie anderzijds. Daarbij is de suggestie geopperd, dat research op het gebied van de ontwikkeling van het onderwijs potentieel heeft geleid tot een te simplistische benadering van de subtiële relatie tussen de zich ontwikkelende persoonlijkheid en zijn milieu.